

บรรษัทภิบาล และการวางแผนภาษีที่ส่งผลต่อการเติบโตอย่างยั่งยืน

ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

Corporate Governance and Tax Planning Affecting the Sustainable Growth of Listed Companies on the Stock Exchange of Thailand

บุญชรส์มี ทองรักจันทร์¹, ศิริรัตน์ พ่วงแสงสุข², ปัทมา พยุงวงศ์³ และ วรณวิมล นาคทัต⁴

Puncharas Thongrakchan¹, Sirirat Pounsangsuk², Pattama Payungwong³ and Wanwimon Naktad⁴

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon, Thailand

Corresponding Author, E-mail: ²sirirat.p@rmutp.ac.th

Received: February 15, 2024

Revised: April 29, 2024

Accepted: April 30, 2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาบรรษัทภิบาลที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษี และ 2) การวางแผนภาษีที่ส่งผลต่อการเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Source) ที่ได้จากงบการเงิน หมายเหตุประกอบงบการเงิน แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) แบบ 56-1 One Report และคะแนนผลการประเมินจากเว็บไซต์ของสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (IOD) จำนวน 192 บริษัท ระหว่างปี พ.ศ. 2561 ถึงปี พ.ศ. 2565 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า 1) บรรษัทภิบาลที่วัดค่าด้วยการกระจุกตัวของความเป็นเจ้าของ (OWN) การควบาอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (Dual CEO) ส่งผลต่อการวางแผนภาษี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 2) การวางแผนภาษีที่วัดค่าด้วย อัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) อัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) และอัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSET) ส่งผลต่อการเติบโตอย่างยั่งยืน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05

คำสำคัญ: บรรษัทภิบาล; การวางแผนภาษี; การเติบโตอย่างยั่งยืน

Abstract

This research aims to 1) study corporate governance influencing tax planning and 2) tax planning impact on the sustainable growth of listed companies on the Stock Exchange of Thailand.

The study examined and collected data from secondary sources, including the financial statements, notes to financial statements, annual report forms (Form 56-1), Form 56-1 One Report, and evaluation scores from the website of the Thai Institute of Directors Association (IOD) of 192 companies between 2018 and 2022. Descriptive statistics such as standard deviation, minimum, and maximum, as well as inferential statistics such as Pearson product-moment correlation and multiple regression analysis, were applied to analyze the data.

The results showed that 1) corporate governance, as measured by ownership concentration (OWN) and CEO duality, significantly influenced tax planning at statistical levels of 0.01 and 0.05; and 2) tax planning, as measured by the effective tax rate (ETR), the ratio of income tax to cash flow from operations (TAX/CFO), and the ratio of income tax to total assets (TAX/ASSET), significantly impacted sustainable growth at statistical levels of 0.01 and 0.05.

Keywords: Corporate Governance; Tax Planning; Sustainable Growth

บทนำ

ในสภาวะเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันกันตลอดเวลาทุกบริษัทก็มีความมุ่งหวังที่จะดำเนินกิจการให้บรรลุเป้าหมายของการเพิ่มมูลค่าให้แก่บริษัท โดยแต่ละบริษัทก็จะมีเป้าหมายที่ชัดเจนแตกต่างกันออกไป ซึ่งเป้าหมายหลักของแต่ละบริษัทคือการสร้างประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดีขึ้นเพื่อส่งผลให้บริษัทมีกำไรที่เพิ่มขึ้น เพราะถ้าหากบริษัทมีกำไรที่เพิ่มขึ้นแล้วก็จะได้รับการดึงดูดจากนักลงทุน ซึ่งการที่บริษัทสามารถดำเนินงานได้อย่างสมบูรณ์แบบนั้นหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีถือเป็นปัจจัยที่สำคัญในลำดับต้น ๆ (Hidayat and Yuliah, 2018) สำหรับบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทยได้มีการออกหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีโดยคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เพื่อให้เป็นหลักปฏิบัติให้คณะกรรมการบริษัท ซึ่งเป็นผู้นำหรือผู้รับผิดชอบสูงสุดขององค์กร นำไปปรับใช้ในการกำกับดูแล เพื่อให้สามารถแข่งขันได้และมีผลประโยชน์ที่ดีโดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นในระยะยาว มีการประกอบธุรกิจอย่างมีจริยธรรม มีการเคารพสิทธิและแสดงถึงความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น ตลอดจนผู้มีส่วนได้เสีย

การที่บริษัทจดทะเบียนในประเทศไทยได้ปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีนอกจากจะส่งผลให้มีประสิทธิภาพการดำเนินงานที่ดีแล้ว ความมั่นคงของก็เป็นสิ่งที่ทุก ๆ กิจการจะต้องคำนึงถึงและประสงค์ที่จะผลิตสินค้าหรือบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคอย่างต่อเนื่อง (เจนจิรา ศรีประไพ, 2564) ดังนั้นสิ่งสำคัญที่กิจการจะต้องคำนึงถึงก็คือค่าใช้จ่าย ซึ่งค่าใช้จ่ายที่กิจการไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ก็คือภาษีซึ่งเปรียบเสมือนภาระที่กิจการจะต้องรับผิดชอบในฐานะส่วนประกอบต้นทุนของกิจการซึ่งเกิดขึ้นควบคู่ไปกับการดำเนินธุรกิจ ภาษีถือว่าเป็นองค์ประกอบหลักของกำไร (ฐิตาพร กุลศิริวนิชย์, 2563) การที่กิจการบริหารจัดการภาษีได้อย่างถูกต้องมีความคุ้มค่าจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ ซึ่งกิจการที่มีการวางแผนภาษีจะไม่ได้ถือว่าเป็นการหลีกเลี่ยงภาษี แต่เป็น

การเตรียมการวางโครงสร้างธุรกิจให้สอดคล้องกับกฎหมายภาษีที่เอื้อประโยชน์ต่อการลงทุน (รสนา โชติสุวรรณ, 2561) และเป็นปัจจัยที่จะป้องกันมิให้เกิดปัญหาภาษีไม่ว่าประการใดๆ โดยมุ่งหมายให้การเสียภาษีและการปฏิบัติการเกี่ยวกับภาษีขององค์กรเป็นไปโดยถูกต้อง ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ที่กฎหมายภาษีกำหนดไว้อย่างเคร่งครัดส่งผลให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียนั้น ประหยัดน้อยที่สุด

กิจการที่มีผลการดำเนินงานที่ดี มักจะเป็นทางเลือกลำดับต้นๆ ของนักลงทุน ซึ่งการลงทุนหุ้นผ่านตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยถือเป็นทางเลือกที่ยังคงได้รับความนิยมจากนักลงทุน โดยมีการเพิ่มขึ้นของนักลงทุนอย่างต่อเนื่อง ในเดือนพฤษภาคม 2566 มีนักลงทุนที่เปิดบัญชีเพื่อทำการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 3,510,417 ราย หรือเพิ่มขึ้น 109,311 ราย จากสิ้นปี 2565 (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2566) แต่อย่างไรก็ตามการลงทุนมักมีความเสี่ยง นักลงทุนจึงจำเป็นต้องอาศัยการศึกษาทิศทาง การดำเนินงานของบริษัทที่ต้องการลงทุน โดยปัจจัยสำคัญที่จะต้องคำนึงถึง ได้แก่ อัตราการเติบโตของบริษัท ความสามารถในการทำกำไร และทิศทาง การดำเนินงานที่คาดว่าจะเติบโตในอนาคต (ชนกันท์ เทียมรัตน์, 2564)

การที่จะพัฒนาบริษัทให้เติบโตอย่างยั่งยืนนั้น ต้องคำนึงถึงการเติบโตทั้งในเชิงปริมาณที่เป็นการขยายตัวของบริษัทด้านตัวเลขของรายได้ ที่มาจากยอดขายที่เพิ่มขึ้นต้นทุนที่ลดลงส่งผลให้มีกำไรสุทธิที่เพิ่มขึ้น การที่บริษัทมีกำไรสุทธินั้นทำให้บริษัทมีความสามารถในการคืนผลตอบแทนให้แก่การลงทุนของผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นได้ ซึ่งสามารถวัดได้ด้วยอัตราผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น อัตราการจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นโดยคำนึงถึงอัตราการเก็บกำไรไว้เพื่อใช้ในการลงทุนต่อของบริษัท รวมถึงความสามารถของบริษัทที่จะนำสินทรัพย์ที่มีอยู่ไปให้ประโยชน์ในการดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ธัญวรัตน์ สุขสถิตย์ และ ดารณี เอื้อชนะจิต, 2565) และเชิงคุณภาพจะเป็นกระบวนการจัดการธุรกิจภายใต้หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่คำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสีย สังคม สิ่งแวดล้อม และประเด็นที่สำคัญของการเติบโตอย่างยั่งยืนคือบริษัทควรมีอัตราการเพิ่มขึ้นของกำไรสุทธิอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง นอกจากนี้บริษัทจะต้องมีสภาพคล่องและมีความสามารถในการชำระหนี้ รวมไปถึงการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุดจึงจะสามารถให้บริษัทเติบโตอย่างยั่งยืนได้ (อรรณพ เชื้อเมืองพาน, 2562)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการที่จะเป็นบริษัทจดทะเบียนที่ดีและเติบโตในอนาคตได้นั้น ไม่เพียงแต่จะมุ่งเน้นเรื่องผลการดำเนินงาน หรือการบริหารจัดการเพียงอย่างเดียว ควรจะมุ่งเน้นทั้งสองอย่างไปพร้อม ๆ กัน จึงเป็นสาเหตุที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาเรื่อง บรรษัทภิบาล และการวางแผนภาษีที่ส่งผลต่อการเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ลงทุน เจ้าของกิจการ และผู้มีส่วนได้เสียในทุก ๆ มิติ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาบรรษัทภิบาลที่ส่งผลต่อการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. เพื่อศึกษาการวางแผนภาษีที่ส่งผลต่อการเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การทบทวนวรรณกรรม

ทฤษฎีตัวแทน

Jensen and Meckling (1976) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีตัวแทนในมุมมองการบริหารงานเจ้าของกิจการไม่สามารถดำเนินการเพียงผู้เดียวได้ จึงจำเป็นต้องมีบุคคลที่เข้ามาช่วยในการบริหารจัดการแทนเจ้าของกิจการ ซึ่งทฤษฎีนี้ได้อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นตัวแทนว่าเกิดขึ้น ระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย โดยฝ่ายที่มอบอำนาจจะเรียกว่าตัวการ (Principal) ในขณะที่อีกฝ่ายซึ่งได้รับมอบอำนาจในการบริหารงานจะเรียกว่าตัวแทน (Agent) ผู้บริหารซึ่งเป็นตัวแทนในการตัดสินใจลงทุนเพื่อสร้างผลตอบแทนสูงสุดจากเงินลงทุนในวิธีที่สอดคล้องกับการสร้างผลประโยชน์สูงสุดของตัวการซึ่งเป็น ผู้ถือหุ้น จะส่งผลให้ความสัมพันธ์ของการเป็นตัวแทนระหว่างผู้ถือหุ้นกับผู้บริหารมีประสิทธิผลที่ดี แต่ถ้าหากผลประโยชน์และวัตถุประสงค์ของผู้ถือหุ้นกับผู้บริหารไม่สอดคล้องกัน จะทำให้เกิดปัญหาการเป็นตัวแทน (Agency Problem) ขึ้น โดยสาเหตุที่สำคัญของการกำกับดูแลกิจการ คือแนวคิดตัวแทนกิจการอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกรรมการ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าของกิจการหรือผู้ถือหุ้น กรรมการกำหนดกลยุทธ์ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกิจการ และในขณะเดียวกันได้จ้างผู้จัดการ ผู้ควบคุมงานและพนักงานเพื่อนำกลยุทธ์ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติ

แนวคิดเกี่ยวกับบรรษัทภิบาล

สมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors: IOD) ด้วยการสนับสนุนของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ได้ดำเนินโครงการสำรวจการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียน CORPORATE GOVERNANCE REPORT OF THAI LISTED COMPANIES (CGR) เพื่อมุ่งหวังให้มีการสำรวจและวัดผลการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปรียบเทียบกับมาตรฐานสากล รวมถึงวิเคราะห์จุดเด่นจุดด้อยในภาพรวมเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและมาตรการในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการของบริษัทไทย ในขณะที่บริษัทจดทะเบียนก็สามารถนำผลการศึกษาดังกล่าวไปวิเคราะห์เปรียบเทียบกับแนวปฏิบัติของตนเองเพื่อให้เกิดการพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้นต่อไปได้ โดยหลักเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาตามโครงการนี้ได้รับการพัฒนาขึ้น โดยอาศัยหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีขององค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Co-operation and Development: OECD) หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน ปี 2560 Corporate Governance Code (CG Code) ของสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. รวมทั้งเกณฑ์การประเมินของ ASEAN CG Scorecard รวมถึงมีการเพิ่มเติมสาระให้สอดคล้องกับแบบ 56-1 One Report เพื่อพิจารณา โดยจำนวนหลักเกณฑ์และน้ำหนักที่ใช้ในการประเมิน ปี 2566 แบ่งออกเป็น 4 หมวด (สมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย, 2566) ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนหลักเกณฑ์และน้ำหนักที่ใช้ในการประเมิน ปี 2566

หัวข้อ	หลักเกณฑ์การประเมิน (ข้อ)	น้ำหนัก (%)
1. สิทธิของผู้ถือหุ้นและการปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียม	42	25
2. การคำนึงถึงบทบาทของผู้มีส่วนได้เสียและการพัฒนาธุรกิจเพื่อความยั่งยืน	42	25
3. การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส	27	15
4. ความรับผิดชอบของกรรมการ	61	35
รวม	172	100

ที่มา: สมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริการไทย, 2566

แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนภาษี

Hoffman (1961, อ้างอิงใน ดวงเนตร วงศ์วิวัฒน์, 2562) ได้คิดค้นทฤษฎีการวางแผนภาษีที่ชื่อว่า Hoffman's Tax Planning Theory โดยให้ความหมายการวางแผนภาษี คือ เป็นการย้ายเงินสดที่ปกติแล้วจะต้องนำไปยังหน่วยงานที่จัดเก็บให้เปลี่ยนมาไหลในส่วนของกิจการหรือหน่วยงาน ซึ่งสามารถที่จะออกแบบบริหารภายในขอบเขตของการลดรายได้ที่จะต้องเสียภาษีให้น้อยที่สุดโดยจะต้องไม่สูญเสียกำไรทางบัญชี ทฤษฎีนี้มีความจริงที่ว่าความสามารถในการเสียภาษีจะต้องอยู่บนพื้นฐานของรายได้ทางภาษีที่มากกว่ากำไรทางบัญชี ซึ่งมีการบริหารจัดการที่มากมายจะช่วยลดรายได้ทางภาษีแต่ไม่ส่งผลกระทบต่อกำไรทางบัญชี โดยการพิจารณาในเรื่องของการวางแผนภาษีจะทำให้มีผลกระทบต่อกำไรทางบัญชีได้ 2 กรณีดังนี้

1) การวางแผนภาษีที่ทำให้กำไรทางภาษีลดลงแต่ไม่กระทบกำไรทางบัญชี (Book-Tax Nonconforming Tax Planning) สามารถวัดค่าได้จากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (Effective Tax Rate) เป็นการหาอัตราส่วนของภาษีเงินได้ที่บริษัทจ่ายออกไปต่อกำไรสุทธิก่อนภาษีเงินได้

2) การวางแผนภาษีที่ทำให้ทั้งกำไรทางภาษีและกำไรทางบัญชีลดลง (Book-Tax Conforming Tax Planning) สามารถวัดระดับการวางแผนภาษีได้ 2 อัตราส่วน คือ

(1) อัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) เนื่องจากกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานจะไม่ได้รับผลกระทบจากการตกแต่งตัวเลขจากการบริหารกำไรที่ใช้เกณฑ์คงค้างโดยหาก TAX/CFO มีค่าต่ำเป็นข้อบ่งชี้ที่สำคัญว่าบริษัทมีการวางแผนภาษี

(2) อัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSET) โดยตามหลักการหากบริษัทที่มีสินทรัพย์รวมเท่ากันควรมีความสามารถในการทำกำไรอยู่ในระดับเดียวกัน และควรมีค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคลที่เท่ากันด้วย ดังนั้น บริษัทใดที่มีการลงทุนในสินทรัพย์รวมสูงแต่มีค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคลต่ำจะส่งผลให้อัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSET) มีค่าต่ำเป็นการสะท้อนถึงการวางแผนภาษี

แนวคิดเกี่ยวกับการเติบโตอย่างยั่งยืน

ผู้วิจัยได้ศึกษาและทบทวนวรรณกรรมสามารถสรุปการวัดค่าการเติบโตที่ยั่งยืน ได้ดังนี้

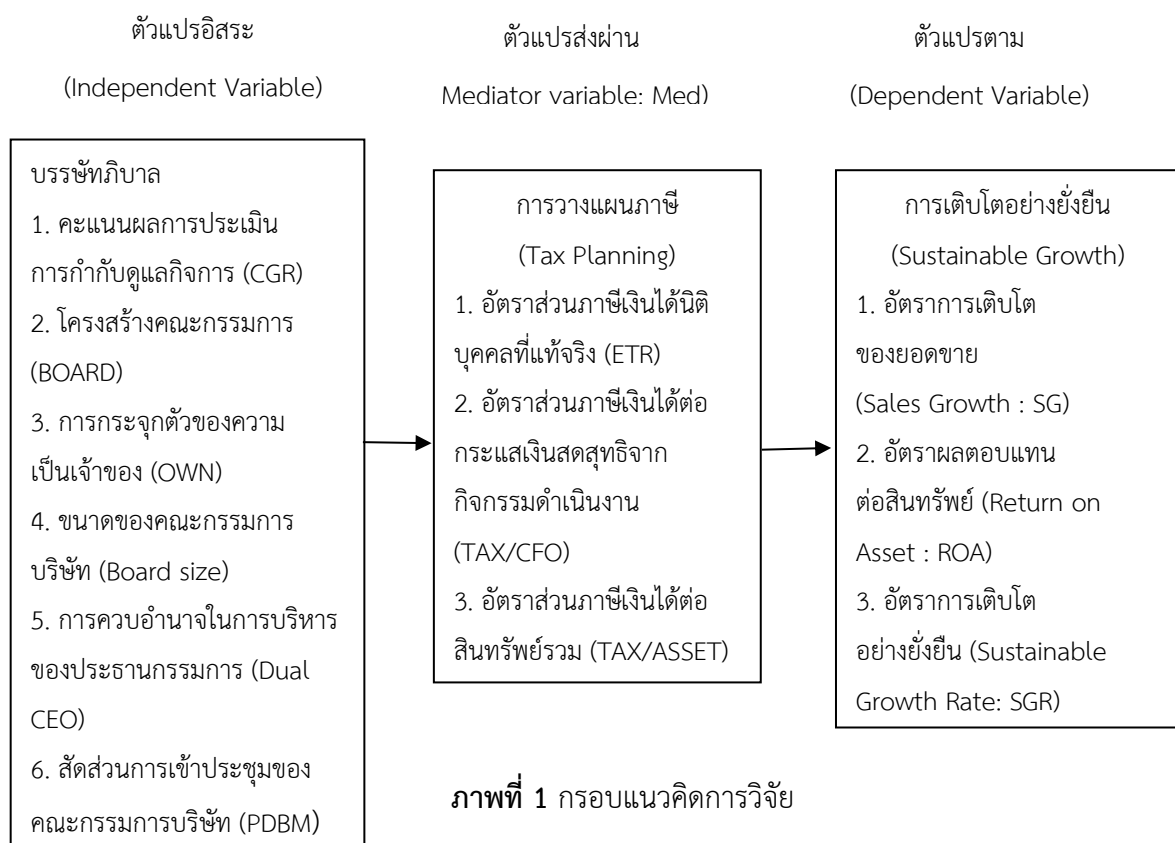
1. อัตราการเติบโตของยอดขาย (Sales Growth: SG) ถือเป็นกระแสเงินสดที่กิจการได้รับจากการขายสินค้าหรือบริการ ถ้ายอดขายสินค้าหรือบริการเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้กำไรโตตามกันไปด้วย อัตราการเติบโตของยอดขายจะช่วยให้บริษัทมีผลการดำเนินงานที่ดี เป็นตัวช่วยที่จะทำให้บริษัทเกิดการเติบโต เพราะหากบริษัทมีผลกำไรที่สูงจะมีโอกาสที่จะลงทุนเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

2. อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (Return on Asset: ROA) เป็นอัตราส่วนระหว่างกำไรสุทธิกับสินทรัพย์รวม ในขณะที่กำไรสุทธิคือกำไรหลังจากหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ แล้ว และสินทรัพย์รวมของบริษัท คือส่วนของเจ้าของ หรือส่วนของผู้ถือหุ้นรวมไปถึงหนี้สินของบริษัทด้วย เป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ของบริษัทเพื่อผลการดำเนินงาน

3. อัตราการเติบโตอย่างยั่งยืน (Sustainable Growth Rate: SGR) ถือได้ว่าเป็นอัตราการเติบโตสูงสุดของยอดขายหรือรายได้ที่สามารถทำได้ โดยไม่ต้องเปลี่ยนนโยบายการดำเนินงานและการจัดหาเงินทุนและยังรวมถึงอัตราที่กิจการพยายามรักษาไว้เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาทางการเงิน ซึ่งการเติบโตไม่จำเป็นต้องทำให้สูงที่สุด แต่บริษัทควรที่จะควบคุมการเติบโตให้อยู่ในสถานะที่ควบคุมการเงินให้เกิดความแข็งแกร่งที่สุด ซึ่งประกอบด้วยอัตราส่วนทางบัญชี 4 ประเภท ได้แก่ อัตราการจ่ายเงินปันผล อัตรากำไรสุทธิ อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ และอัตราส่วนโครงสร้างเงินทุน

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ได้ดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเก็บข้อมูล 5 ปีย้อนหลังตั้งแต่ปี 2561-2565 (ไม่รวมบริษัทที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน บริษัทที่อยู่ในหมวดธุรกิจกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และกองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ บริษัทที่อยู่ระหว่างการเพิกถอน/ฟื้นฟูกิจการ บริษัทที่มีข้อมูลย้อนหลังไม่ครบ 5 ปี ตั้งแต่ปี 2561 – 2565 และบริษัทที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วนตามตัวแปรที่จะศึกษาภายในช่วงเวลาที่กำหนด) รวมทั้งสิ้นจำนวน 192 บริษัท โดยรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Source) ที่ได้จากงบการเงิน หมายเหตุประกอบงบการเงิน แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) แบบ 56-1 One Report คะแนนผลการประเมินจากเว็บไซต์ของสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (IOD)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากหนังสือ ตำรา บทความ วารสาร งานวิจัย วิทยานิพนธ์ และจากงบการเงินจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ไม่รวมบริษัทที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน บริษัทที่อยู่ในหมวดธุรกิจกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และกองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ บริษัทที่อยู่ระหว่างการเพิกถอน/ฟื้นฟูกิจการ บริษัทที่มีข้อมูลย้อนหลังไม่ครบ 5 ปี ตั้งแต่ปี 2561 – 2565 และบริษัทที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วนตามตัวแปรที่จะศึกษาภายในช่วงเวลาที่กำหนด) โดยเก็บข้อมูลย้อนหลัง 5 ปี คือ ระหว่าง ปี พ.ศ. 2561- 2565

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติ เชิงอนุมาน (Inferential Statistics) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation Analysis) หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไปว่าเป็นไปในทิศทางใด และมีความสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด และสถิติวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรส่งผ่าน และตัวแปรส่งผ่านกับตัวแปรตามที่มีความสัมพันธ์อยู่ในรูปเชิงเส้น โดยแสดงความสัมพันธ์ในรูปสมการถดถอยเชิงเส้น ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ประมวลผลข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่กำหนด

ผลการวิจัย

สรุปผลการวิเคราะห์บรรษัทภิบาลที่ส่งต่อการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบรรษัทภิบาลและการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระหว่างปี 2561 – 2565 เป็นระยะเวลา 5 ปี พบว่า การกระจุกตัวของความเป็นเจ้าของ (OWN) มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ค่า r เท่ากับ -0.091 และ คะแนนผลการประเมินการกำกับดูแลกิจการ (CGR) และการควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ (Dual CEO) มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSET) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ค่า r เท่ากับ -0.069 และ -0.078

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีและการเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระหว่างปี 2561 – 2565 เป็นระยะเวลา 5 ปี พบว่า 1) อัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) มีความสัมพันธ์กับอัตราการเติบโตของยอดขาย (SG) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) อัตราการเติบโตอย่างยั่งยืน (SGR) ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ 0.01 ค่า r เท่ากับ -0.068 , -0.073 และ -0.110 ตามลำดับ 2) อัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) และอัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSET) มีความสัมพันธ์กับ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ค่า r เท่ากับ 0.104 และ 0.417 และ 3) อัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) และอัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSET) มีความสัมพันธ์กับ อัตราการเติบโตอย่างยั่งยืน (SGR) มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ค่า r เท่ากับ 0.135 และ 0.188

สรุปผลการวิเคราะห์การวางแผนภาษีที่ส่งผลต่อการเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า

การวางแผนภาษี 3 ตัวแปร กับอัตราการเติบโตของยอดขาย (SG) สามารถสร้างสมการถดถอยเชิงพหุได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P_{(ANOVA)} = 0.031 < 0.05$) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $R = 0.096$ และ $R^2 = 0.009$ สามารถอธิบายได้ว่าการวางแผนภาษีต่ออัตราการเติบโตของยอดขาย (SG) ได้ 0.9 % โดยตัวแปรที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ อัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P\text{-Value} < 0.05$) และมีค่า (β) เป็นลบ แสดงถึงความสัมพันธ์กับอัตราการเติบโตของยอดขาย (SG) ในทิศทางตรงกันข้าม

การวางแผนภาษี 3 ตัวแปร กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) สามารถสร้างสมการถดถอยเชิงพหุได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P_{(ANOVA)} = 0.000 < 0.01$) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $R = 0.467$ และ $R^2 = 0.218$ สามารถอธิบายการวางแผนภาษีส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ได้ 21.8 % โดยตัวแปรที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ อัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P\text{-Value} < 0.01$) อัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P\text{-Value} < 0.05$) และอัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSET) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P\text{-Value} < 0.01$) โดยอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) มีค่า β เป็นลบ แสดงถึงความสัมพันธ์กับผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ในทิศทางตรงกันข้าม สำหรับอัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) และอัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSET) มีค่า β เป็นบวก แสดงถึงความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ในทิศทางเดียวกัน

การวางแผนภาษี 3 ตัวแปร กับอัตราการเติบโตอย่างยั่งยืน (SGR) สามารถสร้างสมการถดถอยเชิงพหุได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P_{(ANOVA)} = 0.000 < 0.01$) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $R = 0.279$ และ $R^2 = 0.078$ สามารถอธิบายการวางแผนภาษีส่งผลต่ออัตราการเติบโตอย่างยั่งยืน (SGR) ได้ 7.8 % โดยตัวแปรที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ อัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) อัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อกระแส

เงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) และอัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSET) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P\text{-Value} < 0.01$) โดยอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) มีค่า β เป็นลบ แสดงถึงความสัมพันธ์กับอัตราการเติบโตอย่างยั่งยืน (SGR) ในทิศทางตรงกันข้าม สำหรับอัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) และอัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSET) มีค่า β เป็นบวก แสดงถึงความสัมพันธ์กับอัตราการเติบโตอย่างยั่งยืน (SGR) ในทิศทางเดียวกัน

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อ 1 ผลการวิเคราะห์บริษัทที่ส่งผลกระทบต่อการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถอภิปรายได้ ดังต่อไปนี้

บริษัทที่ส่งผลกระทบต่อการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า บริษัทที่วัดค่าด้วยการกระจุกตัวของความเป็นเจ้าของ (OWN) ส่งผลต่ออัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) ในทิศทางตรงกันข้าม อย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก แนวทางการบริหารงานโดยเจ้าของธุรกิจ จะมีความพยายามในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในองค์กรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างการเติบโตของธุรกิจให้มากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ กานต์ธนิต พรหมโชติ (2562) เรื่อง การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นกับนโยบายการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในประเทศไทย โดยผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านสัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่มีความสัมพันธ์ในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอัตราการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยถึงร้อยละ 39.24 และมีค่าคงที่ตัดแกน Y เท่ากับ -8.289661 โดยปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการจ่ายเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คือ สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ขนาดของธุรกิจ อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริษัทและผู้บริหาร และอัตราส่วนกำไรสะสมต่อทุนเป็นปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการจ่ายเงินปันผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามคะแนนผลการประเมินการกำกับดูแลกิจการ (CGR) โครงสร้างคณะกรรมการ (BOARD) ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (Board size) การควบอำนาจในการบริหารของประธาน (Dual CEO) สัดส่วนการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท (PDBM) ไม่ส่งผลต่ออัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) อย่างมีนัยสำคัญ

ส่วนผลการวิเคราะห์บริษัทที่วัดค่าด้วยการควบอำนาจในการบริหารของประธาน (Dual CEO) ส่งผลต่ออัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSET) ในทิศทางตรงกันข้ามนั้น อาจเป็นเพราะว่า บริบทของการควบอำนาจในการบริหารงานของประธานจะมีบริบทที่แตกต่างกันไปตามลักษณะหรือประเภทของธุรกิจ รวมถึงความเป็นเจ้าของธุรกิจที่ใช้อำนาจในการบริหารงาน ในฐานะเจ้าของหรือในฐานะประธานบริษัท อาจมีระดับการตัดสินใจดำเนินกิจกรรมทางการบริหารองค์การที่แตกต่างกันไป ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของ ปาลิตา จันแดง (2562) ที่ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดี กับการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ผลการศึกษพบว่า การกำกับดูแลกิจการที่ดี ได้แก่ สัดส่วนการถือหุ้นที่ถือโดยผู้บริหาร การควบอำนาจในการบริหารของประธานกรรมการ และสัดส่วนในการ

เข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัท มีความสัมพันธ์กับการวางแผนภาษี (อัตราภาษีต่อสินทรัพย์รวม) อย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ยังพบว่า ผลการดำเนินงาน อันได้แก่ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการวางแผนภาษี โดยพิจารณาจากอัตราภาษีต่อสินทรัพย์รวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอีกด้วย

การอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ข้อ 2 การวางแผนภาษีที่ส่งผลต่อการเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถอภิปรายตามผลการวิจัยได้ว่า การวางแผนภาษีที่วัดค่าด้วยอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) ส่งผลต่ออัตราการเติบโตของยอดขาย (SG) ในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญทั้งนี้อาจเนื่องจากการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจ ตั้งแต่แรกเริ่มก่อตั้ง ผู้บริหารจะมีการวางแผนภาษีเพื่อให้การบริหารจัดการด้านการเงิน การลงทุน ต่างๆ ของธุรกิจ เป็นไปด้วยความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ และยังเป็นการเสริมสร้างให้ธุรกิจเกิดความเข้มแข็ง สามารถเติบโตได้อย่างมีคุณค่า มีภาพลักษณ์ที่ดีต่อบุคคลและต่อภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ บดินทร์ มawangศ์ และ ไพบุลย์ ผจวงวงศ์ (2562) สำหรับอัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) และ อัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSET) ไม่ส่งผลต่ออัตราการเติบโตของยอดขาย (SG) อย่างมีนัยสำคัญ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิกา ศรีบุญเรือง และ จิราพัชร สุทธิ (2564) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีกับมูลค่ากิจการ กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ผลการศึกษาพบว่า การวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคล ที่วัดจากอัตราส่วนภาษีต่อสินทรัพย์รวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 0.8 มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับมูลค่าธุรกิจ แต่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สำหรับการวางแผนภาษีที่วัดจากอัตราส่วนภาษีต่อกระแสเงินสด มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 37.2 และไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่าธุรกิจ และการวางแผนภาษีที่วัดจากอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 6.70 และไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่าธุรกิจ

การวางแผนภาษีที่วัดค่าด้วย อัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ในทิศทางตรงกันข้าม อย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ftouhi et al. (2015) ที่ศึกษาเรื่อง การวางแผนภาษีและคุณค่าขององค์กร โดยศึกษาจากองค์การในยุโรป ซึ่งพบว่า อัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/CFO) และ อัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSET) ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญ แต่มีความแตกต่างจากการศึกษาของ รุติพร กุลศิริวินิชย์ (2563) เรื่อง ผลกระทบของการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ โดยผลการศึกษาพบว่า การวางแผนภาษีที่วัดด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) มีอิทธิพลต่อมูลค่ากิจการที่วัดด้วย Tobin's Q และราคาหุ้นสามัญในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ส่วนการวางแผนภาษีที่วัดด้วยอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) อัตราภาษีต่อกำไรสุทธิ (Tax/Net Profit Margin) และอัตราภาษีต่อกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน (TAX/OCF) มีอิทธิพลต่อมูลค่ากิจการที่วัดด้วย Tobin's Q และราคาหุ้นสามัญ โดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การวางแผนภาษีที่วัดค่าด้วย อัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (ETR) ส่งผลต่ออัตราการเติบโตอย่างยั่งยืน (SGR) ในทิศทางตรงกันข้าม อย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ บดินทร์ มawangศ์ และ ไพบุลย์ ผจวงวงศ์ (2562) สำหรับ

อัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน(TAX/CFO) และ อัตราส่วนภาษีเงินได้ต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSET) ส่งผลต่ออัตราการเติบโตอย่างยั่งยืน (SGR) ในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

ผู้บริหารสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาความน่าเชื่อถือในการบริหารและประสิทธิภาพที่จะทำให้บริษัทเติบโตอย่างยั่งยืนได้ โดยผู้บริหารองค์การนอกจากจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายและแนวทางสำคัญสำหรับองค์การในการวางแผนภาษีให้ชัดเจนแล้ว ควรศึกษาบริบทภายในองค์การของตนเองเพื่อนำมาสู่การวิเคราะห์ความสามารถในการวางแผนและดำเนินการต่างๆ ในการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับภาษีให้เป็นไปอย่างคุ้มค่า ร่วมกับ ต้องวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ที่อาจมีการเปลี่ยนแปลง และส่งผลต่อแผนดำเนินการทางด้านภาษีที่ได้กำหนดไว้ และควรกำหนดแผนสำรองในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น และนอกจากนี้กลุ่มผู้ลงทุนสามารถใช้ข้อมูลการวิจัยนี้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ การวิเคราะห์การลงทุน ประกอบกับการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมของบริษัทที่ต้องการจะลงทุนได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาบรรษัทภิบาล และการวางแผนภาษีที่ส่งผลต่อการเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยวัดค่าการเติบโตอย่างยั่งยืนจากข้อมูล 3 ตัว ได้แก่ อัตราการเติบโตของยอดขาย (SG) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) และ อัตราการเติบโตอย่างยั่งยืน (SGR) เท่านั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สำหรับผู้ที่จะนำข้อมูลในการศึกษาไปใช้ให้ครอบคลุม ควรมีการศึกษาในส่วนของผลการดำเนินงาน ความสามารถในการทำกำไรเพิ่มเติมด้วย ก็จะเป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิกา ศรีบุญเรือง และ จิราพัชร สุทธิ. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีกับมูลค่ากิจการ กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม ไอ. วารสารวิชาการสังคมศาสตร์เครือข่ายวิจัยประชาชน, 3(3), 59-74.
- กานต์ธนิศ พรหมโชติ. (2562). การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้นกับนโยบายการจ่ายเงินปันผลของบริษัท จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, 9(3), 32-53.
- เจนจิรา ศรีประไพ. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชนกนันท์ เทียมรัตน์. (2564). การศึกษากลยุทธ์การเติบโตของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (สารนิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหิดล.

- จิตาพร กุลศิริวินิชย์. (2563). ผลกระทบของการวางแผนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อมูลค่ากิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (การค้นคว้าอิสระบัญชีมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ดวงเนตร วงศ์วิวัฒน์. (2562). ความสัมพันธ์ของการวางแผนภาษีและกำไรทางบัญชีที่มีผลต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มดัชนี SET100 (การค้นคว้าอิสระบัญชีมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2566). ข้อมูลสถิติทางธุรกิจหลักทรัพย์. ค้นเมื่อ 8 มกราคม 2567, จาก <https://www.set.or.th/th/market/statistics/market-statistics/trading-statistics>
- ธัญวรัตน์ สุขสถิตย์ และดารณี เอื้อชนะจิต. (2565). ความสำคัญของการวางแผนภาษีต่อการเติบโตของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 7(9), 1-15.
- บดินทร์ มหาวงค์ และ ไพบุลย์ ผจงวงศ์. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานและการหลบหลีกภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่ม SET 100 Index. *วารสารเกษตรศาสตร์ธุรกิจประยุกต์*, 13(18), 15-40.
- ปาติดา จันแดง (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- รสนา โชติสุวรรณ. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีกับราคาหุ้นสามัญบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (2566). *Corporate Governance Report of Thai Listed Companies 2023*. ค้นเมื่อ 8 มกราคม 2567, จาก <https://shorturl.asia/vzBks>.
- อรรพรรณ เชื้อเมืองพาน. (2562). การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (วิทยานิพนธ์บัญชีปริญญาโทบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- Ftouhi, K., Ayed, A., and Zemzem, A. (2015). Tax planning and firm value: evidence from European companies. *International Journal Economics & Strategic Management of Business Process*, 4(1), 73-78.
- Hidayat, A., and Yuliah, N. (2018). The effect of good corporate governance and tax planning on company value. *EAJ (Economics and Accounting Journal)*, 1(3), 234-241.
- Hoffman, W. H. (1961). The theory of tax planning. *The Accounting Review*, 36(2), 274.
- Jensen, M. C., and Meckling, W. H. (1976). Theory of the firm: Managerial, agency costs and ownership structure. *Journal of financial economics*, 3(4), 305-360.